

Міністерство освіти і науки України
Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова
Черкаська обласна державна адміністрація
Головне управління юстиції в Черкаській області
Асоціація українських правників

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ

**ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

Збірник тез доповідей

26-27 листопада 2020 року

Черкаси
Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова
2020

Коваль О. О., Буряк Б. В. СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ	217
Коваль О. В., Коваленко А. О., Зачосова Н. В. НЕОБХІДНІСТЬ РОЗРОБКИ НОВОЇ ПАРАДИГМИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ОБ'ЄКТІВ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ЯК ЕЛЕМЕНТУ СТРАТЕГІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	219
Ковальчук І. В. ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОРАДНИЦТВА В АГРАРНОМУ БІЗНЕСІ УКРАЇНИ	221
Козловська С. Г. МАНІПУЛЯТИВНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ЗАСІБ ВПЛИВУ НА СВІДОМІСТЬ ЛЮДИНИ	223
Куценко Д. М., Зачосова Н. В. ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ ЗА ІНДУСТРІЇ 4.0.....	225
Ус Г. О., Лагода О. П. ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА.....	227
Легенька І. О. РОЛЬ ЛІДЕРА В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	228
Леонова М. В. ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ СВІТОВОЇ КРАЇНИ.....	230
Медведь І. Ю. МОНЕТАРНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ, СПРИЧИНЕНОЇ ПАНДЕМІЄЮ КОРОНАВІРУСУ	232
Ніколайчук Т. О. DATENSCHUTZ – ІНСТРУМЕНТ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА В УКРАЇНІ.....	234
Панасенко Л. М., Ціонель П. Г. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	236
Панова С. В. КУЛЬТУРНА СКЛАДОВА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У ПРИВАТНОМУ СЕКТОРІ	238
Півньова Л. В. СПЕЦИФІКА ФУНКЦІОНУВАННЯ ГОТЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОЇ МІСТКОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	240
Побиванець М. В. РОЗВИТОК ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ.....	242
Поліщук Ю. А. МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ «ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ	244
Самодурова Р. О. ЗБІЛЬШЕННЯ ВЛАСНОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ.....	245
Сарана А. О. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ КОНТРОЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ УЧАСНИКІВ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	246
Сарана Л. А. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПОЗИТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРА В УКРАЇНІ	248
Світлова Н. М. ДИСТАНЦІЙНА МОДЕЛЬ РОБОТИ БУХГАЛТЕРІЇ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ПОЛЕ	250

системи національної безпеки; сформувані набір навчальних матеріалів для проведення тренінгів та воркшопів для фахівців із ризик-менеджменту та державних службовців;

- удосконалити організаційне забезпечення стратегічного управління економічною безпекою підприємницьких структур шляхом модернізації його елементів: коректне формулювання мети стратегічного планування діяльності підприємств → визначення складових економічної безпеки та їх пріоритетності → визначення переліку ризиків у середовищі Індустрії 4.0 → формування концепції економічної безпеки бізнес-процесів у системі національної безпеки;

- сформувані інноваційний інструментарій управління кадровою політикою суб'єктів господарювання у процесі забезпечення їх фінансово-економічної безпеки із врахуванням рівня фінансової освіти та фінансової грамотності управлінського персоналу стратегічно важливих підприємств;

- розробити методику оцінювання рівня ефективності управління економічною безпекою, що враховуватиме значимість кожної функціональної підсистеми економічної безпеки шляхом використання вагових коефіцієнтів і ґрунтуватиметься на ієрархічно побудованій системі показників (інтегрального, комплексних і часткових). За результатами діагностики стану економічної безпеки можна буде запропонувати дерево управлінських рішень для оптимізації діяльності підприємства або бізнес-процесу, направлених на утримання, стабілізацію або покращення ситуації, що склалася;

- з метою стабілізації рівня національної безпеки у перспективі, сформувані набір стратегічних імперативів управління об'єктами критичної інфраструктури як основи господарської системи України, фундаменту промислової і економічної безпеки держави.

Список використаних джерел і літератури

1. Тулуб (Герасименко) О.М. Управління ризиками компанії на основі міжнародних стандартів ризик-менеджменту. World Science / Warsaw: RS Global Sp. z O.O. 2018. № 3(31) vol.4. s.16-20.
2. Бабіна Н. О. Рейдерство як загроза економічній безпеці підприємства. Ефективна економіка. 2016. № 3. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2016_3_35.
3. Zachosova N. Financial Security: Problems of Operational and Strategic Management, Risks and Peculiarities of Public Administration: monograph. Przeworsk: WSSG, 2019. 114 p.

Ковальчук І. В., к. ю. н.

Білоцерківський національний аграрний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОРАДНИЦТВА В АГРАРНОМУ БІЗНЕСІ УКРАЇНИ

Господарські договори про надання сільськогосподарських дорадчих послуг можуть виступати в тій чи іншій ролі. Це залежить від суб'єктів цих договорів. Так, наприклад, з одного боку, для сільськогосподарського підприємства, що займається вирощуванням сільськогосподарської продукції, договір про надання юридичною фірмою короткого огляду екологічного законодавства не є договором, що безпосередньо забезпечує обслуговування її виробничого процесу. Але, з точки зору юридичної фірми, що надає такі послуги і основна діяльність якої спрямована на одержання прибутку, пов'язаним саме з наданням подібного роду послуг, такий договір буде договором, що безпосередньо обслуговує господарський оборот цієї фірми. Таким чином, можна зробити висновок про те, що господарський договір про надання сільськогосподарських дорадчих послуг може виступати в ролі як майнового, так і допоміжного.

Відповідно до ч.3 ст.180 Господарського кодексу України, договір вважається укладеним, коли сторонами досягнуто згоди за всіма його істотними умовами. До істотних умов договору належать умови, які необхідні для виконання зобов'язань, передбачені чинним законодавством або наявність яких вимагає одна із сторін договору. В обов'язковому порядку сторони господарського договору повинні узгодити істотні умови про предмет, ціну та строк дії договору.

Таким чином, змістом будь-якого господарського договору, зокрема й договору про надання сільськогосподарських дорадчих послуг є узгоджені істотні умови щодо послуг, які повинні надаватися.

Різноманітність господарської діяльності, у тому числі й у сфері надання сільськогосподарських дорадчих послуг, спричиняє виникнення широкого кола господарських договорів. Кожному такому господарському договору властиві загальні й особливі риси, які й дають підставу проводити їхню класифікацію [2, с.124].

З метою даного дослідження варто провести понятійне розмежування між такими сферами ділового обслуговування підприємництва, як консалтинг (безпосередньо консультаційні послуги) і бізнес-навчання (освітні послуги). Провести таке розмежування іноді буває досить складно, тому що функції консультування часто логічно продовжують функції навчання, причому, як показує практика, часто в рамках одного навчально-консультаційного центру.

У розмежуванні консультативних і освітніх послуг ми виходимо з того, що навчання (як контактне, так і дистанційне) носить програмно-системний характер у рамках досить довгострокової підготовки як загальноекономічного, так і професійного плану. Що стосується послуг консалтингу (або консультування), то вони носять більше дискретний, навіть разовий, предметно більше приватний, цілеспрямований характер і можуть бути затребувані споживачем сільськогосподарських дорадчих послуг, перш за все – сільськогосподарським товаровиробником-підприємцем, практично на будь-якому етапі його діяльності – від відкриття до реєстрації припинення діяльності або банкрутства.

Залежно від класифікації сільськогосподарських дорадчих послуг можна говорити й про розходження господарських договорів про надання таких послуг. За предметом сільськогосподарських дорадчих послуг договори діляться на договори по наданню правового консалтингу, консалтингу в області бухгалтерського обліку й аудита, консалтингу в області фінансів, кредиту й інвестицій, інженерно-технічного консалтингу, маркетингу, консалтингу з питань соціально-трудова відносин, консалтинг із проблем безпеки підприємництва.

Продовжуючи класифікацію договорів, можна говорити про поділ їх за джерелом сільськогосподарських дорадчих послуг – універсальні послуги по різних предметах (як правило, надавані від імені великих консалтингових фірм) і спеціалізовані консалтингові послуги по окремих предметах (юридичні, податкові, маркетингові, техніко-інноваційні, митні та ін., надані від імені дрібних фірм і окремих приватних консультантів) [1, с. 44].

За доступом суб'єктів сільськогосподарських дорадчих послуг до діяльності споживача послуг – «зовнішній» консалтинг або документальний, коли дорадники лише аналізують первинну бухгалтерію й іншу інформацію про діяльність даного підприємства, і «внутрішній» консалтинг, коли дорадники поряд з аналізом первинної інформації на якийсь час безпосередньо включаються в керування підприємством-споживачем послуг у цілому або практично займаються однією зі сторін його повсякденної діяльності. Однак така форма консалтингу ще не одержала широкого поширення в практиці господарювання й керування в Україні.

Внутрішнє консультування передбачає постійну роботу дорадника в штаті підприємства-споживача дорадчих послуг. Теоретично це знижує витрати підприємства (зарплата дорадника звичайно менша його гонорарів) зі збереженням переваг проектного способу консультування. Однак на практиці необхідно враховувати наступні моменти:

1) Неупереджена думка дорадника – одна з переваг стороннього консультування – у деякій мірі девальвується. При зовнішньому консультуванні дорадник знає, що його робота закінчується разом із проектом і його єдиною метою є створення якісного продукту. Для внутрішнього консультанта існує необхідність визначити й своє місце в структурі, тому його ціль подвійна – якісний продукт і зручне власне положення. Неважко вгадати, що рано або пізно ці мети вступають у протиріччя й неупереджена думка при цьому постраждає.

2) Незалежність суджень – друга основна перевага в зовнішньому консультуванні – також може бути поставлена під сумнів.

3) Ріст кваліфікації консультанта, надання йому різнобічного досвіду загальмовується при внутрішнім консультуванні.

4) Делегування повноважень дорадникові, що дублюють управлінські функції, або визнання за ним права вирішальної думки може привести до створення другого центра влади на підприємстві [2, с.121].

Даний перелік видів і форм сільськогосподарських дорадчих послуг не можна вважати вичерпним, тому що його диктує саме життя й розвиток суспільства, враховуючи його потреби. Очевидно, цей перелік буде лише розширюватися з часом, а якість наданих послуг підвищуватися у зв'язку зі збільшенням конкурентності ринку.

Таким чином, цілком зрозумілий характер сільськогосподарської дорадчої діяльності як виду інтелектуальної діяльності, основним завданням якої є збір, систематизація та обробка інформації, розробка конкретних обґрунтувань і рекомендацій з розробки та використання науково-технічних і організаційно-економічних даних, вирішення проблем підприємницької діяльності контрагента. На основі аналізу характеру сільськогосподарської дорадчої діяльності, властивих їй специфічних особливостей, в статті доводиться відповідність її критеріям економічної діяльності і, отже, її підпорядкування нормам самого економічного закону. Крім того, регулювання агентських відносин господарського права не може застосовуватися до сільськогосподарських консультаційних послуг в сфері підприємницької діяльності, тому для реалізації останніх потрібне додаткове спеціальне регулювання.

Вищевикладене вказує на те, що на практиці надання сільськогосподарських дорадчих послуг піднімає багато питань, які потребують законодавчого регулювання. Через відсутність законодавства в правилах, що регулюють консультативні відносини, що за своєю суттю є основним змістом сільськогосподарської дорадчої діяльності.

Список використаних джерел і літератури

1. Ансон В. Договорное право: Пер. с англ./ В. Ансон. М.: Юрид. лит., 1984. 463 с.
2. Ровний В.В. Господарсько-правова природа інституту сільськогосподарського дорадництва. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». 2016. Випуск 41. Т. 4. С. 121-124.

*Козловська С. Г., к. т. н., доцент
Східноєвропейський університет ім. Рауфа Аблязова*

МАНПУЛЯТИВНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ЗАСІБ ВПЛИВУ НА СВІДОМІСТЬ ЛЮДИНИ

У всі часи людей ділили на різні типи, класи, касти й т.д. При цьому використовували різні критерії: походження, наявність матеріальних благ, інтелект, здатність керувати й т.п. Були періоди, коли на перше місце ставилася компетентність людини в будь-якій сфері.

Під компетентністю будемо розуміти сукупність знань, умінь, навичок, розуміння та бажань щодо певного кола об'єктів реальності, що забезпечує професійну діяльність на високому рівні та досягнення певного результату.

Здавалося б такий критерій як компетентність мав би приводити до успіху не тільки людей, що володіють компетентністю, а й цілі країни. Проте, сьогодні на порядок денний виходить його величність достаток. Тобто людей ділять за наявністю матеріальних благ, а саме: величина рахунку в банку, тип і кількість автомобілів, нерухомість та інші атрибути. Тепер світ рятує некомпетентність його правителів, де на перший план висувається здатність маніпулювати приблизно 80%-ми людей.

Особливо видимі всі методи «промивання мізків», що використовуються в рекламі і політичній агітації. Ці методи нейролінгвістичного програмування (НЛП) небезпечні не тільки тому, що вони спонукають нас купувати речі, які нам зовсім не потрібні, і які ми не хочемо купувати, але ще й тому, що вони змушують нас обирати тих політиків, яких ми ніколи не обирали б, якби повністю контролювали себе.

Основа НЛП полягає в тому, що уявлення кожної людини про реальність насправді є її суб'єктивним розумінням і досить часто далеким від істини. Це пов'язано з тим, що мозок людини є механізмом, що фільтрує інформацію, а НЛП-технології дозволяють програмувати